

Naturvårdsverket
106 48 Stockholm

Skogsindustrierna är massa-, pappers- och den trämekaniska industrins bransch- och arbetsgivarorganisation och företräder ett drygt 50-tal massa- och papperstillverkare inom 22 företag/koncerner och ca 125 sågverk i ca 60 företag/koncerner. Värdet av exporterade skogsindustriprodukter uppgick 2011 till 128 miljarder kr.

Remissyttrande över förslag till ändring av Naturvårdsverkets föreskrifter om miljörapport, NV-06068-12

Industriemissionsdirektivet, IED, kommer att medföra ökad arbetsbelastning och byråkrati för såväl myndigheter som verksamhetsutövare. Det är därför av största vikt att Sverige om möjligt bidrar till att de slutliga rapporteringskraven från medlemsstaterna till kommissionen begränsas. Det är också viktigt att den svenska implementeringen av rapporteringskraven minimeras så långt möjligt IED tillåter. Skogsindustrierna välkomnar Naturvårdsverkets ansats att finna de minst belastande rapporteringsrutinerna men finner att väsentliga förenklingar kan göras i förslaget.

Skogsindustrierna välkomnar också Naturvårdsverkets initiativ om en större informationsinsats om IED. Detta kommer att vara extra viktigt för de branscher som inte omfattas av IPPC-direktivet.

Ikraftträdandet

Av förslag till förordning om miljöfarlig verksamhet framgår att verksamheter som inte omfattas av IPPC men av IED inte blir tillståndspliktiga förrän 2015. För tydligheten skall anser vi att det ska framgå av föreskriften om miljörapport från vilken tidpunkt de omfattas av kravet att lämna sådan.

Föreslagna förändringar

4 § 9

Skogsindustrierna tillstyrker att redovisningen av den årliga kontrollen av mätsystemen för stora energianläggningar förs in i miljörapportens textdel.

4 § 18

Naturvårdsverket anger att föreslagna förändringar i 4 §18 är tänkta att säkerställa att alla berörda verksamhetsutövare, när fyra år gått, efterlever BAT-slutsatserna. För att rapporteringen ska få avsett syfte måste dock verksamhetsutövaren få

någon form av respons från myndigheten på sin rapportering. Många av BAT-slutsatserna, däribland förslaget till sådana för massa- och papperstillverkning, kommer sannolikt att kunna leda till olika tolkningar både vad gäller krav som hänförs sig till miljöstatusen på anläggningen och sådana som utgörs av utsläppsnivåer, BAT AELs.

Skogsindustrierna anser att myndigheten under det året, som den första miljörapporten lämnats vilken behandlar BAT-slutsatsen, ska ge någon form av svar till verksamhetsutövarens avseende dennes bedömning. Om inte något svar har meddelats under året ska detta innebära acceptans av verksamhetsutövarens bedömning.

Skogsindustrierna anser att punkt a i förordningen bör kompletteras med ett återrappporteringskrav för myndigheten till verksamhetsutövaren. Om inte ett sådant krav införs i föreskriften så kan denna del av rapporteringen utgå då den i så fall endast kommer att utgöra en pålaga.

4 § 18 a

Skogsindustrierna uppfattar förslaget så att verksamhetsutövaren för varje enskild BAT-slutsats dels ska redovisa en bedömning av i vilken mån verksamheten uppfyller den, dels redovisa hur den förhåller sig till gällande tillståndsvillkor. Skogsindustrierna ser inte skäl till den sistnämnda redovisningen då BAT-slutsatserna kommer att införas i svensk lagstiftning som förordningar och därmed gälla oberoende av gällande villkor (inklusive det allmänna villkoret). En viktig skillnad är också att BAT AELs gäller under normala driftsförhållanden medan utsläppsvillkor i tillståndsbesluten gäller alla driftsförhållanden vilket gör att verksamhetsutövaren i praktiken kommer att ha dubbla system att förhålla sig till. Skogsindustrierna anser därmed att punkt 18 a ska omformuleras så att rapporteringen endast avser hur den faktiska verksamheten förhåller sig till BAT-slutsatserna.

4 § 18 b

Enligt förslaget ska verksamhetsutövaren redovisa en plan för vilka åtgärder som planeras för att uppfylla BAT-slutsatser som inte innehålls samt redovisa en bedömning av huruvida åtgärderna kommer att föranleda krav på prövning eller anmälan alternativt dispens.

Skogsindustrierna kan i sig ha förståelse för att tillsyns-/tillståndsmyndigheten önskar känna till hur verksamheterna förhåller sig till BAT-slutsatserna för att utifrån detta kunna bedöma den framtida arbetsbelastningen. Detta torde dock

framgå i tillräcklig omfattning av rapporteringen under punkt a. Att redan under det första året avkräva plan och bedömning är orimligt och skulle innebära en ökad rapporteringsbörda. Dessutom måste beaktas att verksamhetsutövare kan behöva anlita experthjälp för att finna lämpliga åtgärder och kostnadsberäknaolika alternativ. Genom under punkten a föreslagen återrapportering från myndigheten till verksamhetsutövarna kommer en dialog att inledas mellan verksamhetsutövaren och myndigheten vilken kommer att vara betydligt mer givande än föreslagen rapportering i miljörapporten. Punkt b bör därför utgå.

4 § 18 c

Rapportering kan ske om någon förändring skett jämfört med det första årets rapportering enligt punkt a.

Alternativ som inte tagits med i förslaget till miljörapport

Skogsindustrierna delar Naturvårdsverkets bedömning att delar av de uppgifter som ska rapporteras till kommissionen inte ska ingå i miljörapporten utan lämnas av myndigheten. Skogsindustrierna har dock inte gjort en bedömning av om någon del av den föreslagna rapporteringen skulle kunna utgå.

Tidsåtgång

Skogsindustrierna anser att tidsåtgången för den föreslagna rapporteringen under 4 § 18 a respektive b är betydligt underskattad. Som tidigare framhållits kommer i vart fall massa- och pappersindustrins BAT-slutsatser att innehålla ett antal tolkningssvårigheter. Likaså kommer eventuell plan med åtgärder kräva en betydligt större arbetsinsats än en halv vecka. Här kan också konsultinsatser komma att krävas. Detta innebär således att också kostnaderna är underskattade.

Stockholm den 19 november 2012

SKOGSINDUSTRIERNA

Christina Wiklund